

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 8/2022
24.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Гордана Комненић, одређена Годишњим распоредом послова на основу одредбе члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Рајко Јелушић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној због неодлучивања о његовом приговору ради убрзавања поступка, у предмету Апелационог суда у Београду Гж 6286/21, без испитног поступка и о приговору предлагача ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 6286/21, након испитног поступка, донео је 24.05.2022. године

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ЖАЛБА предлагача због неодлучивања о његовом приговору, а **ОДБИЈА**, као неоснован, **ПРИГОВОР** предлагача, ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 6286/21.

Образложење

Предлагач је Апелационом суду у Београду поднео, 23.02.2022. године, приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда Гж 6286/21, у ком је навео да поступак у овој правној ствари траје више од 6 година, имајући у виду да је он тужбу Вишем суду у Београду поднео 30.12.2015. године и да Апелациони суд још увек није одлучио о жалбама странака.

Председник Апелационог суда у Београду није одлучио о приговору предлагача ради убрзавања поступка.

Предлагач је изјавио благовремену жалбу због неодлучивања о његовом приговору ради убрзања поступка у предмету Гж 6286/21.

Одлучујући о жалби и о приговору предлагача ради убрзања поступка, на основу одредбе члана 15. став 1, 16, 18. став 2. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/72 ... ("Службени гласник РС", бр. 106/15), Врховни

касациони суд је нашао да је жалба предлагача основана а да је његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 6286/21, неоснован.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), прописано је да ако председник суда није одлучио о приговору, жалба се подноси у року од 8 дана од дана када је истекао рок од два месеца од дана пријема приговора. На основу одредбе члана 18. став 2. истог Закона, председник непосредно вишег суда, решењем одбија жалбу и потврђује првостепено решење, усваја жалбу и преиначује првостепено решење, усваја жалбу и одлучује о приговору или усваја жалбу и доставља је надлежном јавном тужилаштву (члан 19.).

Пошто је предлагач приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 6286/21 поднео том суду 23.02.2022. године, а председник Апелационог суда у Београду о том приговору није одлучио у року прописаном одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року (два месеца од дана пријема приговора), следи да је жалба предлагача основана.

Међутим, приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 6286/21 је неоснован, пошто предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у том предмету.

Из извештаја судије известиоца, датог у смислу одредбе члана 9. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, следи да је тужилац тужбу Вишем суду у Београду поднео 30.12.2015. године, против тужених Републике Србије, ББ и ВВ, ради накнаде материјалне штете због незаконитог рада органа тужене Републике Србије, настале незаконитим брисањем хипотеке конституисане у корист тужиоца на непокретностима, а у износу од 300.000 DEM, противвредност 153.387,56 евра, са припадајућом каматом, којом је обезбеђено потраживање тужиоца на име дуга за износ од 523.500,00 динара. Тужена Република Србија је тужбу примила 08.01.2016. године а одговор на тужбу поднела 05.02.2016. године. Тужени ББ и ВВ су одговор на тужбу поднели 27.01.2016. године. Виши суд у Београду је, решењем П 2196/15 од 23.03.2016. године, одбио предлог тужиоца за одређивање привремене мере, а припремно рочиште је одржао 07.06.2016. године на ком је одређен временски оквир од две године и два рочишта за главну расправу. Рочиште за главну расправу заказано за 10.11.2016. године није одржано због недостатка процесних претпоставки, а наредно, заказано за 12.04.2017. године, отказано је решењем суда. Наредно рочиште заказано за 11.04.2017. године је одржано и саслушан је тужилац. На рочишту одржаном 14.09.2017. године, саслушана су три сведока, а наредно рочиште заказано је за 27.11.2017. године. Поднеском од 01.11.2017. године, тужилац је повукао тужбу према туженима ББ и ВВ. На рочишту одржаном 27.11.2017. године, главна расправа је закључена, а пресуда јавно објављена 11.12.2017. године и експедована из суда 10.01.2018. године. Тужена Република Србија је жалбу поднела 22.01.2018. године, која је пуномоћнику тужиоца достављена на одговор 01.02.2018. године. Тужилац је одговор на жалбу тужене доставио 09.02.2018. године, а пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1555/18 од 28.05.2020. године, укинута је пресуда Вишег суда П 2196/15 од 27.11.2017. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Одлука је из Апелационог суда у Београду експедована 11.09.2020. године. Првостепени суд је рочиште за главну расправу одржао 18.11.2020. године и одредио временски оквир од једне године и два – три рочишта. Након увида у спис Општинског суда у Лазаревцу П 493/2002, Виши суд

је донео решење П 1843/20 21.01.2021. године, којим је прекинуо поступак до окончања поступка пред Основним судом у Лазаревцу П 493/2002. Одлучујући о жалби тужиоца, Апелациони суд у Београду је, решењем Гж 1311/21 од 17.03.2021. године, укинуо решење Вишег суда у Београду П 1843/20 од 21.01.2021. године и предмет вратио истом суду на поновни поступак. На рочишту одржаном 01.07.2021. године, закључена је главна расправа, а пресуда је из Вишег суда у Београду експедована 29.07.2021. године. Против пресуде првостепеног суда тужилац је жалбу изјавио 11.08.2021. године, а тужена 12.08.2021. године. Након доношења решења о исправци пресуде П 1843/20 од 01.07.2021. године, предмет је достављен Апелационом суду у Београду 16.11.2021. године. У седници већа одржаној 14.04.2022. године донета је одлука о жалбама странака чија израда је у току.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Закон о парничном поступку, у одредби члана 10. став 1. прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода ("Службени лист СЦГ" - међународни уговори, бр. 9/03, 5/05 и 7/05, "Службени гласник РС" - међународни уговори, бр. 12/10 и 10/15), између осталог, прописано је да свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.

Према члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева односно значаја предмета спора за подносиоца захтева. Случајеви који према својим околностима имају посебан значај за подносиоца приговора или за њега постоји ризик због одуговлачења поступка, захтевају нарочиту

марљивост у поступању, односно посебно и изузетну хитност где је реално краће време трајања поступка се може сматрати неразумним.

У конкретном случају, предмет спора је накнада материјалне штете због незаконитог рада тужене, који није хитан, јер се не може сматрати случајем који има посебан значај за предлагача и који због тога захтева нарочиту марљивост у поступању, у смислу изузетне хитности, а према пракси Европског суда за људска права коју прихвата Врховни касациони суд. Укупно трајање поступка од 6 година и два месеца од дана подношења тужбе суду 13.12.2015. године до дана подношења приговора предлагача ради убрзања поступка Апелационом суду у Београду (23.02.2022. године) није неразумно дуго, имајући у виду да није било периода неактивности у поступању судова, како првостепеног тако и другостепеног, пошто су рочишта редовно заказивана и одржавана, а првостепени поступак окончан у року одређеном временским оквиром за његово спровођење (члан 308. став 3. Закона о парничном поступку). Другостепени суд је донео одлуку о жалбама парничних странака, па нема разлога за налагање предузимања процесних радњи ради убрзавања поступка, у смислу одредбе члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Судија
Гордана Комненић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења жалба није дозвољена на основу одредбе члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић